

Adgang for Kvinder og Mænd til Tjenestestillinger og Hverv, har paa sin besværlige Vandring gennem de to Ting haft en krank Skæbne. Det kommer nu i en ny, men ingenlunde forbedret Skikkelse til os og har faaet paahæftet et Forbud mod Kvinders Ansættelse i Embeder i Folkekirken. I den os tilstillede Betænkning fra Folketingsudvalget tilsiger dettes Flertal sin Beredvillighed til at tage en Forhandling op om Kvinders Adgang ogsaa til disse Embeder, naar Spørgsmaalet trænger sig frem til Løsning. Det skulde i høj Grad interessere mig at faa at vide, hvad man egentlig mener med dette: naar Spørgsmaalet trænger sig frem til Løsning. Vil det sige, at over Halvdelen af Menighedsraadene skal forlange at faa kvindelige Præster? Saa kan de derefter faa Lov at vente 5—6 Aar, før en saadan er blevet uddannet. Eller er det Meningen, at et større Antal kvindelige Teologer skal uddannes uden at have nogen som helst Sikkerhed for at kunne faa noget præsteligt Embede? Det vilde i saa Fald være en meget udemokratisk Fordring, thi det vilde kun være de velhavende Kvinder, der kunde ofre Tid og Penge paa et Studium, som ikke sikrede dem nogen Fremtid.

Jeg beklager i allerhøjeste Grad den Skæbne, dette Lovforslag har faaet. Da det blev forelagt første Gang i Folketinget af daværende Statsminister Zahle, var det tænkt som en Frihedslov, men det er nu delvis blevet en Forbudslov. Ærede Medlemmer vil bemærke, at jeg her bruger en Vending, der forrige Fredag i Folketinget blev benyttet af Venstremanden, Folketingsmand Jacobsen, Rudme. Jeg bruger den, fordi jeg finder, det er en rigtig og slaaende Bemærkning. Alle maa vel være enige om, at naar man har hævet Kvinderne op i Niveau med Mændene ved at give dem borgerlige og politiske Rettigheder, og naar man har givet dem Adgang til Uddannelse i alle Retninger, saa vilde det være ganske urimeligt, hvis man nægtede dem, naar de er fuldt kvalificerede og fuldt uddannede, at bruge deres Evner i Statens Tjeneste. Derfor hilser mit Parti med Glæde den første Del af dette Lovforslag. Men vi beklager des mere, at det konservative Flertal i de to Ting har fundet det rigtigt at fastslaa, at Kvinder vel nok kan bruges som Dommere, som Rektorer, som Politimestre m. m., men Præster, det kan man ikke tillade dem at blive.

Det er ofte blevet fremhævet som en Hindring for Kvinderne i Udøvelsen af Præstegeringen, at denne skulde være for besværlig, at Kvindernes Fysik ikke

skulde kunne slaa til. Jeg husker en Udtalelse af en af vore Bisper — saa vidt jeg erindrer nu afdøde Biskop Poulsen — under den Kampagne, man forrige Aar førte mod de kvindelige Præsters Ansættelse. Han udtalte ved et Møde, at næst efter Indenrigsminister Ove Rode var der ingen Mennesker i Danmark, hvis Liv var saa travlt optaget som Præsternes. Jeg har fra min tidlige Barndom og gennem min Ungdom haft det allernæreste Kendskab til mange Præster, men jeg tør paastaa, at denne Udtalelse er langt fra at slaa til. Det er da ogsaa en Kendsgerning, at der er ingen Mennesker her i Landet, der bliver saa gamle som Præsterne; det turde vel være et Bevis paa, at deres Gerning ikke er alt for opslidende.

Jeg citerer endnu en Gang Folketingsmand Jacobsen, Rudme, naar han siger: der er endnu ikke fremkommet en eneste ordentlig Begrundelse mod Kvinders Adgang til Præstestillingerne. Det forekommer mig endogsaa, at vi, der hævder, at Kvinderne maa have denne Adgang, staar langt stærkere nu end forrige Gang, da Lovforslaget var til Behandling, ikke politisk, selvfølgelig, men sagligt, efter at vi er blevet gjort bekendt med Menighedsraadens Svar paa de Spørgsmaal, som Fællesudvalget i Fjor stillede til dem. Naturligvis har et meget stort Flertal af dem stillet sig i Opposition til Lovforslaget, men det er dog bemærkelsesværdigt, at paa det første Spørgsmaal: Om man ubetinget ønsker Kvindernes Ligestilling med Mændene med Hensyn til Adgang til Folkekirken Embeder, svarer ca. 12 pCt. af Stemmerne, nemlig 796, ja. Det er af Raadene som Helhed 6 pCt. Og paa Spørgsmaalet Nr. 3: Om man vilde have noget imod, at en Kvinde blev Præst i Folkekirken, hvis hun blev indstillet dertil af et Flertal i Menighedsraadet, svarer godt 28 pCt. nej, nemlig 1926, og det er jo dog Besvarelsen af dette tredje Spørgsmaal, det kommer an paa; thi ingen af os har nogen Sinde tænkt, at en Kvinde skulde kunne ansættes i et Embede, uden at hun var indstillet dertil af Menighedsraadet. Men viser det da ikke tydeligt, at hvis man ikke udtrykkelig satte et Forbud, vilde der være mange Muligheder for eventuelle kvindelige Teologer? I Folketinget oplyste endvidere forleden Dag den tidligere Kirkeminister, at den eneste kvindelige Teolog, vi har herhjemme, som har taget Embedseksamen, og Repræsentanter for de kvindelige teologiske studerende havde været hos ham og spurgt, om der var nogen Udsigt til, at de kunde faa